

Rok se s rokem sešel a studenti 2. až 4. ročníků opět vyrazili na sever do Sankt-Petěrburgu, Leningradu, Petrohradu nebo, jak ho nazývají místní obyvatelé, Pitěru.

Program 11denního zájezdu byl velmi podobný tomu, který jsme absolvovali se studenty před dvěma roky. A to byl i cíl. Byli jsme spokojeni dříve, budeme i teď. Naše očekávání byla splněna, v některých ohledech až měrou vrchovatou.

První zastávkou bylo litevské malebné městečko Marijampole. Prosluněné parky na nás dýchly klidem a tichem. Na ulicích, kde se pohybovali jen ojedinělí chodci, bylo vše čisté, spořádané. Jen na jednu překážku jsme narazili. Ač v lednu 2015 Litva přechází na eura, nikde je hotově nechtěli přijmout.

Po cestě do Lotyšska jsme se zastavili na Hoře křížů, kde zrovna probíhal slet věřící mládeže. Litevštině pana faráře jsme bohužel nerozuměli, bohoslužba byla totiž patrně prokládána vtipy, jimž se ti, co rozuměli, často a nahlas smáli.

V Rize jsme prošli všechny nejdůležitější památky, paní Bílá – naše průvodkyně - přidala i několik historek, které určitě v turistickém průvodci nenajdete. Večer pak studenti navštívili Lido, systém propojených restaurací, a skoro dvě hodiny jedli, jedli a jedli.

Pak jsme konečně dorazili do Petrohradu. Ubytování jsme tentokrát byli v hotelu přímo u řeky Něvy na kraji největší centrální ulice – Něvském prospektu. Součástí hotelu byla i stanice metra a různé obchody. Poloha hotelu umožnila i efektivní využití volného času studentů. Sami se projeli metrem, navštívili kavárny, obchody i obchůdky a hlavně aktivně všude využívali ruštinu. Záhy se dorozuměli i ti, kteří se jí ve škole neučí. Zlatým hřebem programu bylo noční otevírání mostů. Tentokrát jsme viděli skoro všechny a překvapilo nás, že se každý otevíral jiným způsobem. Mezi zážitky patřila i plavba po řece. Mnozí z nás určitě již zažili nějaký ten parník na Vltavě, ale připlout za krásného slunečného počasí k boku monumentálního křižníku Aurora! No, to ve vás hned vyvolá historickou vzpomínku na dobu, kdy toto plavidlo hrálo hlavní roli v revoluci, které bude hnedle sto let.

Program byl náročný, ale velmi pestrý: Ermitáž, Petropavlovská pevnost, chrám sv. Izáka, Smolný klášter, Carskoje Selo, Jekatěrinský palác a jeho park – to vše jsme navštívili v klidu,

bez front, za přítomnosti jen malého počtu turistů. Nikde jsme tedy nemuseli čekat a prodírat se davy návštěvníků. Úbytek turistické ruchu byl vidět na každém kroku.

Zpáteční cesta byla návratem do dávných časů. Historie Pskova, jeho Kremlu a středověkého opevnění ještě na území Ruska a vodní hrad Trakai v Litvě zakončily náš zájezd. S organizací i náplní jsme byli velmi spokojeni a kdoví, možná ho opět za dva roky zopakujeme. Nebo navštívíme jiná místa v RF?

